

De galerij in Heist (circa 1920).

De wind

Vroeger had ik een buurvrouw die mij iedere keer hetzelfde vertelde als de wind over onze kust blies: „Mijnheer, ge moet eens een stukje schrijven over de wind, want nergens wordt er zoveel gesproken over de wind als hier aan de kust.” Nu, na zoveel jaar, wil ik dat toch eens doen.

Bij het bekijken van mijn prentkaarten stelde ik inderdaad vast dat heel wat werken uitgevoerd werden om de toeristen te beschermen tegen de strakke zee-wind. Zo kon ik prentkaarten ontdekken van de galerij in Heist, de Leopoldgalerij in Wenduine, „den paravent” van Blankenberge en natuurlijk de Koninklijke Galerijen in Oostende. Deze laat-

ste hadden zelfs een open gedeelte en een gesloten gedeelte.

Tevens zijn er hier en daar nog gewone windschermen aangebracht die vooral bij de bejaarden een groot succes kenden. Hierbij denk ik aan de windschermen tussen het Klein Strand en het Montgommerydok en de windschermen op de dijk in Mariakerke.

Dat de wind voor de badgasten een grote rol speelde kan men geregeld op de teksten van hun kaarten lezen. Op een kaart verstuurd op 28 augustus 1901 las ik: „Eergister waren we in gezelschap van 17 personen. We hebben ons heel erg geamuseerd. Een buitenvrouw waagde zich op het staketsel, toen plots haar rok om-

hoog vloog, gevolgd door haar onderrokken die over haar hoofd bleven hangen. Ze kreeg ze bijna niet meer naar beneden, daar de wind te sterk bleef. De rest is te indiscreet...”

De wind, als die stormachtig was, heeft ook een rol gespeeld voor het verkeer. Vroeger kon men bij alle weersomstandigheden de Zeedijk op. Nu niet meer, daar de hoge gebouwen een verschrikkelijke tocht veroorzaken in de zijstraten. Vroeger kon men in alle weer naar Mariakerke, doch sinds de Royal Palace daar gebouwd werd, moest men door het opgehoopte zand de Sportstraat afrijden om langs de Nieuwpoortsesteenweg Mariakerke te bereiken.

Daarom zou het crimineel zijn om een tramboulevard op de plaats van het Kursaal te plaatsen, want dan zou bij stormweer een groot deel van de Van Iseghemlaan afgesloten moeten worden en zou een groot deel van de Leopold II-laan in een tochtbuis komen liggen.

Om te eindigen: Oostende bezit een monument dat „De wind” heet. Het is het lopend meisje met een handdoek boven het hoofd dat in het midden van het Vuurkruisenplein (nabij het stadhuis) staat. Het werd destijds door de kunstenaar Emile Bulcke aan de stad geschonken.

De grote Leopoldgalerij in Wenduine (circa 1905)

Een deel van de afgesloten Koninklijke Galerijen in Oostende, met zicht op de tuinen (circa 1906), waar later het Thermaal Instituut gebouwd werd.